

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra I Sverrig

Citation: Andersen, H. C.: "I Sverrig", i Andersen, H. C.: *I Sverrig*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaisverrigval-shoot-idm140454473058400.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: I Sverrig

Erindringens liv er kun et skinliv, så den skuffede kan længes mod sin grav. Men som trøst eller erstatning skal graven være omgivet af den levende og åndende natur, og vel at mærke den hjemlige natur. Det andet digts to strofer udtrykker - indlagt i de fremmede omgivelser - hjemlængslen, men opstemt i »dur«. Rosen er ikke død, men gror på hans grav, og børnene leger dér. Det er efterlivet.